

Warszawa, 28 kwietnia 2000 r.

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-42-00

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie roślin uprawnych wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

Pragnę jednocześnie poinformować, że projekt ustawy jest związany z dostosowywaniem polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Ustawa

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie roślin uprawnych.

Art. 1 W ustawie z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 1999r. Nr 66 poz. 751 i Nr 101 poz. 1178)) wprowadza się następujące zmiany:

1) art.2 otrzymuje brzmienie:

“Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organizmy szkodliwe - zwierzęta, rośliny, grzyby, bakterie, wirusy, wiroidy i inne mikroorganizmy, które mogą spowodować szkody w roślinach i produktach roślinnych,
- 2) świadectwo fitosanitarne - dokument dotyczący stanu fitosanitarnego roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, wystawiony przez służbę ochrony roślin państwa, z którego są one wywożone,
- 3) paszport roślin - dokument dotyczący stanu fitosanitarnego roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, przewożonych na terenie kraju,
- 4) inne wymagania fitosanitarne - środki zapobiegawcze ograniczające potencjalne możliwości przywozu i przewozu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów zawierających organizmy szkodliwe,
- 5) rośliny – żywe rośliny lub ich części, włącznie z nasionami w znaczeniu botanicznym, za wyjątkiem nasion, które nie są przeznaczone do siewu; w szczególności za żywe części roślin uznaje się:
 - a) owoce i warzywa, za wyjątkiem zamrożonych w temperaturze co najmniej minus 18,1 °C,
 - b) bulwy, bulwocebule, cebule, kłącza,
 - c) kwiaty cięte,
 - d) ścięte drzewa oraz ich gałęzie z liśćmi,
 - e) zrazy, sadzonki zielne, półzdrewniałe i zdrewniałe,
 - f) kultury tkankowe roślin,

- 6) produkt roślinny - nie przetworzony lub przetworzony wstępnie materiał pochodzenia roślinnego nie będący rośliną,
- 7) przedmioty - rzeczy nie będące roślinami i produktami roślinnymi, w których mogą występować organizmy szkodliwe, stanowiące zagrożenie dla roślin uprawnych,
- 8) środki ochrony roślin - substancje biologicznie czynne i preparaty zawierające jedną lub więcej substancji biologicznie czynnych, mikroorganizmy i produkty ich życiowej działalności oraz metabolity, a także żywe organizmy przeznaczone do:
 - a) ochrony roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przed organizmami szkodliwymi,
 - b) niszczenia niepożądanych roślin,
 - c) regulowania wzrostu, rozwoju i innych procesów biologicznych w roślinach, z wyjątkiem służących wyłącznie do nawożenia,
 - d) poprawy właściwości lub skuteczności substancji lub mieszanin substancji przeznaczonych do celów, o których mowa w lit. a) - c),
- 9) substancja biologicznie czynna - aktywna część środka ochrony roślin zwalczająca organizmy szkodliwe lub wywołująca działania wymienione w pkt 8 lit. b) - d),
- 10) okres karencji - czas, który powinien upłynąć między terminem zastosowania środka ochrony roślin a zbiorem roślin lub produktów roślinnych przeznaczonych do konsumpcji,
- 11) okres prewencji - czas, w którym ludzie i zwierzęta nie powinni stykać się z roślinami, na których stosowano środki ochrony roślin, oraz przebywać wśród roślin i w obiektach, w których stosowano te środki,
- 12) kontrola fitosanitarna - czynności mające na celu stwierdzenie, czy rośliny, produkty roślinne i przedmioty, w tym środki transportu służące do ich przywożenia, wywożenia i przewożenia oraz miejsca ich przechowywania i przeładunku nie zawierają organizmów szkodliwych,
- 13) partia roślin, produktów roślinnych i przedmiotów - ilość roślin, produktów roślinnych jednego gatunku lub przedmiotów pochodząca od jednego nadawcy, przewożona tym samym środkiem transportu do jednego odbiorcy,
- 14) konfekcjonowanie środków ochrony roślin - przepakowywanie ich z większych do mniejszych opakowań,
- 15) obrót - oferowanie do nabycia oraz zbywanie środków ochrony roślin, roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

16) posiadacz - osoba fizyczna i prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne i przedmioty,

17) pozostałość środka ochrony roślin - jedna lub więcej substancji obecnych w roślinach lub na ich powierzchni, produktach pochodzenia roślinnego, zwierzęcego, w środowisku, w wyniku stosowania środka ochrony roślin, włącznie z jego metabolitami.”,

2) w art. 3 :

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1) zawiadamiania właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora ochrony roślin, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, lub organu gminy o ich wystąpieniu albo podejrzeniu wystąpienia,”

b) w ust. 3 po wyrazach “w drodze decyzji” dodaje się wyrazy ”, z zastrzeżeniem art. 3a.”,

3) po art. 3 dodaje się art. 3a i 3b w brzmieniu:

“Art. 3a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia określi szczegółowe sposoby zwalczania oraz zasady zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością, których konieczność zwalczania wynika z zobowiązań międzynarodowych lub których występowanie może:

1) przyczynić się do znacznego lub całkowitego zniszczenia roślin lub produktów roślinnych, lub

2) uniemożliwić uprawy roślin na gruncie zarażonym.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić metody zwalczania i zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych kierując się metodami przyjętymi przez międzynarodowe organizacje ochrony roślin.

Art. 3b.1. Zabrania się hodowania i przetrzymywania organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze decyzji może zezwolić na hodowlę lub przetrzymywanie organizmów, o których mowa w ust. 1, jeżeli organizmy te przeznaczone są do celów naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych.”

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 5. 1. Organ gminy, który otrzymał zawiadomienie o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmu szkodliwego, podlegającego obowiązkowi zwalczania, przekazuje je niezwłocznie właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi, który prowadzi ewidencję występowania tych organizmów.

2. Wojewódzki inspektor sprawdza informacje zawarte w zawiadomieniu, a w razie ich potwierdzenia ustala zasięg występowania organizmów szkodliwych, ilość lub wielkość partii porażonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz zawiadamia o tym ich posiadaczy.”,

5) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W razie stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością, wojewódzki inspektor w drodze decyzji wyznacza strefy porażenia na których występują te organizmy, a w razie potrzeby strefy bezpieczeństwa na obszarze przylegającym do strefy porażenia, na którym powinny być stosowane środki zapobiegawcze.

2. Strefy porażenia i bezpieczeństwa wyznaczane są na okres niezbędny do zwalczania organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością.

3. W razie stwierdzenia braku organizmów szkodliwych, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor w drodze decyzji znosi wyznaczone strefy porażenia i strefy bezpieczeństwa.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia określi szczegółowe zasady wyznaczania stref porażenia i stref bezpieczeństwa dla organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością, mając na względzie zapobieżenie rozprzestrzeniania się tych organizmów.”,

6) Tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie: „ Rozdział 3. Wprowadzanie na polski obszar celny, wyprowadzanie z polskiego obszaru celnego lub przemieszczanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w ramach procedury tranzytu ”,

7) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Wprowadzane na polski obszar celny rośliny, produkty roślinne, przedmioty oraz środki ich transportu powinny być wolne od organizmów szkodliwych, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, oraz powinny spełniać inne wymagania fitosanitarne ”,

b) w ust. 2 wyraz “przewożonych” zastępuje się wyrazami “przemieszczanych w ramach procedury tranzytu ”,

8) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

“Art. 7a. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może zakazać wprowadzania na polski obszar celny i przemieszczania w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów z krajów, w których występują te organizmy, w razie szczególnego zagrożenia organizmami szkodliwymi, których przywóz jest zabroniony, jak również innymi organizmami szkodliwymi mogącymi spowodować znaczne straty w uprawach roślin, mając na uwadze zapobieżenie ich przenikaniu na teren kraju.”,

9) art. 8- 10 otrzymują brzmienie:

„ Art. 8. 1. Ze względów fitosanitarnych zabrania się wprowadzania na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze decyzji może zezwolić na wprowadzenie na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych, przedmiotów oraz organizmów szkodliwych, których wprowadzanie na polski obszar celny jest zabronione, jeżeli są one przeznaczone dla celów naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych.

Art. 9. 1. Każda partia roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, wprowadzana na polski obszar celny, wyprowadzana z polskiego obszaru celnego oraz przemieszczana w ramach procedury tranzytu, powinna być zaopatrzona w świadectwo fitosanitarne, chyba że przepisy państwa, do którego rośliny i produkty roślinne oraz przedmioty są wywożone, świadectwa takiego nie wymagają.

2. Świadectwo fitosanitarne dla wprowadzanych na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów powinno być wystawione w języku polskim albo angielskim, albo francuskim, albo niemieckim, albo rosyjskim, jeżeli porozumienia międzynarodowe nie stanowią inaczej.

3. Świadectwo fitosanitarne dla wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wystawia właściwy terenowo wojewódzki inspektor;

odpowiedni w tej sprawie wniosek powinien być złożony co najmniej na pięć dni przed planowanym wyprowadzeniem z polskiego obszaru celnego, a w razie późniejszego złożenia wniosku, wojewódzki inspektor może odmówić wydania świadectwa fitosanitarnego.

4. Świadectwo fitosanitarne, o którym mowa w ust. 3, powinno być wystawione zgodnie z wymaganiami fitosanitarnymi określonymi w przepisach państwa, do którego rośliny i produkty roślinne oraz przedmioty są wyprowadzane z polskiego obszaru celnego.

5. Wyprowadzane z polskiego obszaru celnego rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty powinny być badane w miejscu ich pochodzenia, dopuszcza się badanie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów poza miejscem ich pochodzenia, jeżeli osoba dokonująca wyprowadzania z polskiego obszaru celnego przedstawi wojewódzkiemu inspektorowi dowody wskazujące na miejsce ich pochodzenia.

Art. 10. 1. Granicznej kontroli fitosanitarnej podlegają wprowadzane na polski obszar celny i przemieszczane w ramach procedury tranzytu rośliny, produkty roślinne i przedmioty wraz ze środkami transportu, chyba że ich przemieszczanie w ramach procedury tranzytu odbywa się w szczelnych, zaplombowanych opakowaniach lub środkach transportu i nie będą one przeładowywane na terenie kraju.

2. W razie konieczności przeładowania przemieszczanych w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przewożący jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić wojewódzkiego inspektora, na którego terenie działania ma nastąpić przeładunek.

3. Graniczną kontrolę fitosanitarną przeprowadza się w urzędach celnych, o których mowa w art. 13 ust. 2.

4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach graniczna kontrola fitosanitarna może być, za zgodą Głównego Inspektora Ochrony Roślin, przeprowadzana w innych miejscach niż określone zgodnie z ust. 3.”,

10) w art. 11 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie :

„ 2. Organy celne są obowiązane niezwłocznie zawiadomić właściwy organ przeprowadzający graniczną kontrolę fitosanitarną o wprowadzeniu na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów.

3. Zainteresowani posiadacze obowiązani są do zawiadomienia wojewódzkiego inspektora na 48 godzin przed planowanym przywozem roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz do współdziałania z wojewódzkim inspektorem w zakresie wykonywania granicznej kontroli fitosanitarnej.”,

11) art. 12 - 13 otrzymują brzmienie:

„ Art. 12 ust. 1 Wojewódzki inspektor w zależności od wyników granicznej kontroli fitosanitarnej, w drodze decyzji:

1) zezwala na wprowadzenie na polski obszar celny lub przemieszczenie w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, albo

2) zakazuje wprowadzenia na polski obszar celny lub przemieszczenia w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, albo

3) na koszt posiadacza nakazuje:

a) przeprowadzenie obserwacji i badań wykluczających występowanie określonych organizmów szkodliwych, albo

b) jednorazowe przeprowadzenie zabiegu odkażenia roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów w wyznaczonym do kontroli fitosanitarnej urzędzie celnym, o ile istnieją tam warunki pozwalające na wykonanie zabiegu w sposób nie zagrażający zdrowiu ludzi i nie powodujący skażenia środowiska, a także odkażenie miejsc składowania i przeładunku, lub określa inny sposób postępowania w celu likwidacji organizmów szkodliwych, albo

c) zniszczenie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów.

2. Decyzja wojewódzkiego inspektora, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a), może stanowić podstawę do:

1) objęcia towaru procedurą tranzytu, w ramach której towar przemieszczany jest z jednego do drugiego miejsca znajdującego się na polskim obszarze celnym, w którym oczekuje na wyniki badań, w tym czasie rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty mają status towarów składowanych czasowo w rozumieniu przepisów Kodeksu Celnego,

2) objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu jeżeli stosowana jest procedura uproszczona lub procedurą składu celnego z tym, że rośliny nie powinny zostać wprowadzone do obrotu handlowego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej do czasu wydania przez wojewódzkiego inspektora decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W razie wydania przez wojewódzkiego inspektora decyzji zakazującej wprowadzania na polski obszar celny, organ celny cofa towar za granicę; koszty cofnięcia ponosi posiadacz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

4. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, prowadzi się :

1) gdy stan zepsucia roślin i produktów roślinnych nie pozwala na przeprowadzenie kontroli fitosanitarnej, lub

2) w razie ujawnienia organizmów szkodliwych, których wprowadzenie na polski obszar celny jest zabronione, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogą one spowodować znaczne szkody.

5. W razie stwierdzenia, że partia wprowadzanych na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów nie jest zaopatrzona w świadectwo fitosanitarne lub gdy świadectwo nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 9, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

1) zakazać wprowadzania na polski obszar celny roślin i produktów roślinnych oraz przedmiotów, lub

2) zatrzymać na koszt posiadacza rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty w miejscu odprawy celnej w celu ustalenia, w drodze badań laboratoryjnych, stanu ich zdrowotności oraz wydania stosownego zaświadczenia.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1,3 - 5 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

7. Kopię decyzji wojewódzkiego inspektora dołącza się do zgłoszenia celnego.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz organizmów szkodliwych, których wprowadzanie na polski obszar celny jest zabronione, mając na względzie ich rozmieszczenie geograficzne i znaczenie oraz występowanie organizmów szkodliwych na określonych roślinach, produktach roślinnych i przedmiotach, a także uwzględniając Polską Scaloną Nomenklaturę Towarową Handlu Zagranicznego (PCN) w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,

2) inne wymagania fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wprowadzanych na polski obszar celny oraz które z tych wymagań powinny być potwierdzone w świadectwie fitosanitarnym, kierując się ochroną kraju przed rozprzestrzenianiem się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania,

3) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów z uwzględnieniem Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN), dla których wymagane jest świadectwo fitosanitarne przy wprowadzaniu na polski obszar celny, kierując się podatnością

tych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na porażenie przez organizmy szkodliwe i zagrożeniem dla innych roślin,

4) wzory świadectw fitosanitarnych i terminy ich wystawiania uwzględniając w tym zakresie wzory określone w Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin FAO,

5) warunki jakie powinny być spełnione w wypadku hodowli i przetrzymywania organizmów szkodliwych przeznaczonych do celów naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych, kierując się dążeniem do ochrony kraju przed rozprzestrzenianiem się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki oraz spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, urzędy celne, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną, kierując się warunkami lokalowymi i technicznymi do przeprowadzania kontroli.”,

12) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

“Rozdział 3 a

Produkcja roślin, wytwarzanie produktów roślinnych i przedmiotów, ich obrót oraz tworzenie stref chronionych

Art. 13 a.

1. Uprawę roślin lub wytwarzanie produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w art. 13e pkt 1, mogą prowadzić producenci lub wytwórcy wpisani do rejestru producentów roślin, zwanego dalej „rejestrem producentów”.

2. Przepis ust.1 dotyczy również przedsiębiorców wprowadzających na polski obszar celny oraz prowadzących obrót określonymi roślinami, produktami roślinnymi i przedmiotami.

3. Rejestr producentów prowadzi wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1 i 2, zwanych dalej "podmiotami".

Art. 13 b.

1. Podmioty, w celu wpisania do rejestru producentów powinny:

- 1) złożyć wniosek o wpis do rejestru producentów do właściwego wojewódzkiego inspektora,
- 2) posiadać plan gospodarstwa lub innych obiektów z zaznaczonymi numerami działek zgodnie z ewidencją gruntów, miejsc magazynowania i wysyłki roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
- 3) prowadzić ewidencję posiadanych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu,
- 2) określenie miejsca produkcji roślin lub wytwarzania produktów roślinnych i przedmiotów, albo prowadzenia obrotu roślinami, produktami roślinnymi i przedmiotami,
- 3) wykaz nazw uprawianych roślin lub wytwarzanych produktów roślinnych i przedmiotów albo roślin, produktów roślinnych i przedmiotów pozostających w obrocie,
- 4) wskazanie osoby mającej przygotowanie w zakresie ochrony roślin uprawnych odpowiedzialnej za współpracę z wojewódzkim inspektorem,
- 5) informację, że zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 - 3.

Art. 13 c.

1. Wojewódzki inspektor sprawdza dane zawarte we wniosku i w razie spełnienia przez podmiot warunków, o których mowa w art. 13b ust. 1 pkt 2-4, wydaje decyzję o wpisaniu do rejestru.

2. Rejestr producentów zawiera:

- 1) numer podmiotu nadany przez wojewódzkiego inspektora,
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub jego siedzibę,
- 3) miejsce i rodzaj prowadzonej działalności,
- 4) nazwę uprawianych lub wytwarzanych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, albo roślin, produktów roślinnych i przedmiotów pozostających w obrocie,
- 5) imię i nazwisko osoby upoważnionej do współpracy z wojewódzkim inspektorem,
- 6) datę wpisu do rejestru lub wykreślenia z rejestru,

- 7) informacje o przeprowadzonych kontrolach,
- 8) informacje o wystawionych paszportach roślin i paszportach zastępczych dotyczących roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w pkt 4.

3. Podmiot wpisany do rejestru producentów jest obowiązany:

- 1) umożliwić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie czynności kontrolnych w każdym czasie i miejscu,
- 2) niezwłocznie zawiadomić wojewódzkiego inspektora o zmianach zaistniałych po rejestracji,
- 3) prowadzić obserwacje występowania organizmów szkodliwych, w terminach oraz w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem.

Art. 13 d.

Wojewódzki inspektor w razie stwierdzenia, że podmiot wpisany do rejestru producentów nie spełnia ustawowych wymogów dotyczących produkcji lub prowadzenia obrotu roślinami, produktami roślinnymi i przedmiotami, wydaje decyzję o jego skreśleniu z rejestru producentów.

Art. 13 e.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia określi:

- 1) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w art. 13a ust. 1 i 2, kierując się zapewnieniem właściwego stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
- 2) terminy składania wniosków o wpisanie do rejestru producentów, kierując się możliwością przeprowadzenia kontroli określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

Art. 13 f.

1. Każda partia wprowadzanych do obrotu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w art. 13a ust. 1 i 2, powinna być zaopatrzona w paszport roślin.
2. Paszport roślin wystawia wojewódzki inspektor, po przeprowadzeniu kontroli stanu zdrowotności i stwierdzeniu, że rośliny, produkty roślinne i przedmioty nie są porażone organizmami szkodliwymi.

3. W razie konieczności przetadunku, przepakowania, łączenia lub podziału partii będących w obrocie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzki inspektor wystawia paszport zastępczy.

4. Wystawienie paszportu i paszportu zastępczego podlega opłacie.

Art. 13 g.

Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia określi :

1) szczegółowe zasady wystawiania oraz wzory paszportów roślin uwzględniając pochodzenie i przeznaczenie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych wysokość opłaty za wystawienie paszportu lub paszportu zastępczego roślin w zależności od jego rodzaju uwzględniając koszty przygotowania tego paszportu oraz koszty badań z tym związane.

Art. 13 h.

1. W celu zabezpieczenia określonego obszaru przed przenikaniem i rozprzestrzenianiem się określonych organizmów szkodliwych może być utworzona strefa chroniona.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi strefę chronioną o ile uzasadniają to szczegółowe badania biologii organizmu szkodliwego i warunki środowiska naturalnego danego obszaru oraz brak występowania określonego organizmu szkodliwego na tym obszarze.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa tworząc strefę chronioną określa:

1) nazwę organizmu szkodliwego, przeciwko któremu tworzy się strefę chronioną,

2) wykaz organizmów szkodliwych oraz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do strefy chronionej i przemieszczanie wewnątrz strefy chronionej jest zabronione,

3) wymagania, jakim powinny odpowiadać określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty przy wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu wewnątrz strefy chronionej,

4) granice strefy chronionej,

5) zasady kontroli roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze decyzji może zezwolić na przywóz do strefy chronionej organizmów szkodliwych, roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,

których wprowadzanie do strefy chronionej jest zabronione, o ile przeznaczone są one do celów naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych.”,

13) art. 15 otrzymuje brzmienie:

Art. 15. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania składa producent.

2. Do wniosku należy dołączyć w szczególności:

- 1) pozytywne wyniki badań skuteczności działania środka ochrony roślin,
- 2) opinie w sprawie szkodliwości środka ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska,
- 3) opinię o odpowiedniej jakości substancji biologicznie czynnej,
- 4) projekt etykiety-instrukcji stosowania pozytywnie zaopiniowany przez upoważnioną jednostkę organizacyjną.

3. Na potrzeby badań i opinii, o których mowa w ust. 2, producent środka jest obowiązany dostarczyć szczegółową dokumentację tego środka.

4. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji, o której mowa w art. 15a ust. 1.

14) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Tworzy się Komisję do Spraw Rejestracji Środków Ochrony Roslin, zwanej dalej „Komisją”.

2. Komisja składa się z 12 członków, z których:

- 1) dwóch jest powoływanych jako przedstawiciele ministra właściwego do spraw środowiska,
- 2) dwóch jest powoływanych jako przedstawiciele ministra właściwego do spraw zdrowia,
- 3) ośmiu jest powoływanych spośród przedstawicieli nauk rolniczych i weterynaryjnych.

3. Członków Komisji powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

4. Kadencja członków Komisji trwa 4 lata.

5. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, wybiera spośród siebie przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
6. Należność za udział w pracach Komisji wypłacana jest w formie ryczałtu miesięcznego, którego podstawę ustalenia stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie za okres ostatnich 6 miesięcy, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zwane dalej „wynagrodzeniem”.
7. Wysokość miesięcznego ryczałtu wynosi:
- 1) połowę wynagrodzenia dla członka Komisji,
 - 2) półtorakrotne wynagrodzenie dla wiceprzewodniczącego Komisji,
 - 3) dwukrotne wynagrodzenie dla przewodniczącego Komisji.
8. Zamiejscowym członkom Komisji przysługują diety, zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
9. Nieobecność na posiedzeniu powoduje zmniejszenie ryczałtu, o którym mowa w ust. 7, proporcjonalnie o kwotę przypadającą na jedno posiedzenie, pomnożoną przez liczbę nieobecności.
10. Ryczałty, diety oraz kwoty stanowiące zwrot kosztów podróży i zakwaterowania wypłacane są ze środków budżetowych ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa.”,

15) w art. 16 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) klasyfikację w zakresie toksyczności dla ludzi, pszczoł oraz organizmów wodnych”,

16) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 17.1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydaje się na okres:

1) 10 lat - jeżeli zawiera on substancje biologicznie czynną, która wchodzi w skład innych środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania,

2) 3 lat - jeżeli zawiera on substancję biologicznie czynną, która nie wchodzi w skład innych dotąd dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin.”,

b) po ust 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Producent, posiadający zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania określonego środka ochrony roślin i zamierzających ubiegać się o kontynuowanie jego produkcji, powinien wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia na dalszy okres w terminie co najmniej dwóch lat przed upływem ważności posiadanego zezwolenia.”,

17) Po art. 17 dodaje się art. 17 a w brzmieniu:

„Art. 17a.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi Rejestr środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr jest jawny.

3. Rejestr, z zastrzeżeniem ust.4, zawiera:

1) nazwę środka ochrony roślin i jego producenta,

2) zawartość substancji biologicznie czynnych, z określeniem ich nazw chemicznych i zwyczajowych oraz ich producenta,

3) klasyfikację w zakresie toksyczności dla ludzi, pszczoł oraz organizmów wodnych.

4. W przypadku środków ochrony roślin będących organizmami żywymi rejestr zawiera:

1) nazwę gatunkową, stanowisko systematyczne oraz producenta,

2) nazwy organizmów szkodliwych, przeciw którym organizm ten może być stosowany.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek społeczno-zawodowych organizacji rolniczych, izb rolniczych lub innych zawodowych organizacji rolników, po uzyskaniu zgody producenta oraz po przeprowadzeniu badań i uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 15

ust. 2, może w drodze decyzji rozszerzyć zakres stosowania środka ochrony roślin wpisanego do rejestru.

6. Koszty przeprowadzenia badań i wydania opinii, ponoszą organizacje rolnicze, o których mowa w ust. 5.”,

18) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania podlega cofnięciu w razie nieprzestrzegania zawartych w nim warunków, stwierdzenia nieprzydatności środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem lub ujawnienia nieznanych dotychczas okoliczności dotyczących szkodliwego działania środka ochrony roślin

dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, a które zostały potwierdzone wynikami badań naukowych.”,

19) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Art.19. Po upływie ważności zezwolenia o dopuszczeniu środka ochrony roślin do obrotu i stosowania środek ten może być w obrocie do czasu upływu okresu ważności środka, lecz nie dłużej niż jeden rok od dnia upływu terminu ważności zezwolenia.

Art.20. 1. Środki ochrony roślin, z wyjątkiem organizmów żywych, dopuszczone do obrotu i stosowania klasyfikuje się w zakresie toksyczności oddzielnie dla ludzi, pszczół oraz organizmów wodnych jako:

- 1) bardzo toksyczne,
- 2) toksyczne,
- 3) szkodliwe,
- 4) pozostałe,

2. Klasyfikacja środków ochrony roślin w zakresie toksyczności dla pszczół nie dotyczy środków ochrony roślin, których zakres i sposób stosowania wyklucza możliwość styczności środków z pszczołami.”,

20) art. 22 -25 otrzymują brzmienie:

„Art. 22.1. Z zagranicy mogą być wprowadzane na polski obszar celny środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania , których okres ważności w dniu przywozu wynosi co najmniej 18 miesięcy, w szczelnych opakowaniach i z etykietami-instrukcjami stosowania w języku polskim, o których mowa w art. 21 ust.2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może w drodze decyzji zezwolić na wprowadzenie na polski obszar celny środków ochrony roślin nie dopuszczonych do obrotu i stosowania, jeżeli jest to niezbędne dla celów naukowo-badawczych oraz badań związanych z rejestracją tych środków.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, nie może dotyczyć środków ochrony roślin zawierających substancje biologicznie czynne, które stanowią szczególne zagrożenie dla zdrowia, zwierząt i środowiska.

Art. 23. 1. Prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin wymaga, z zastrzeżeniem ust. 2, uzyskania zezwolenia wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie na ich dopuszczenie do obrotu i stosowania.

3. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin powinien posiadać pomieszczenia dostosowane do prowadzenia tej działalności.

4. Konfekcjonowanie środków ochrony roślin powinno odbywać się za zgodą producenta środka i po uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.

5. Czynności związane z konfekcjonowaniem i obrotem środkami ochrony roślin mogą wykonywać wyłącznie osoby przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora i posiadające dokument poświadczający ukończenie szkolenia.

Art. 24. 1. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin poza wymaganiami określonymi w ustawie z dnia 19 listopada 1999r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178) powinien zawierać informacje o miejscu prowadzenia konfekcjonowania lub obrotu oraz o pomieszczeniu, w których mają być przechowywane środki ochrony roślin.

2. Do wniosku powinien być dołączony dokument poświadczający ukończenie szkolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 5, przez osoby mające wykonywać czynności związane z konfekcjonowaniem lub obrotem środkami ochrony roślin.

3. Jeżeli konfekcjonowanie i obrót środkami ochrony roślin ma być prowadzone na terenie województwa, które nie jest właściwe ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu gospodarczego, do wniosku powinna być dołączona pozytywna opinia wojewódzkiego inspektora z tego województwa w zakresie spełnienia warunków niezbędnych do prowadzenia tej działalności.

Art. 25. Wojewódzki inspektor odmówi wydania zezwolenia, jeżeli:

1) wnioskodawca nie przedstawi dokumentu, o którym mowa w art. 23 ust. 5, oraz pozytywnej opinii, o której mowa w art. 24 ust. 3,

2) pomieszczenia, w których mają być konfekcjonowane i przechowywane środki ochrony roślin, nie spełniają wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy przy magazynowaniu środków ochrony roślin.”,

21) Po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„ Art. 25a. Zezwolenie na obrót środkami ochrony roślin lub ich konfekcjonowanie podlega cofnięciu w razie nieprzestrzegania przepisów dotyczących obrotu lub konfekcjonowania tych środków.”,

22) w art. 26 w ust. 1 i 2 wyrazy „ I i II klasy toksyczności” zastępuje się wyrazami „ bardzo toksycznych i toksycznych”,

23) w art. 27 :

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. a) wyrazy „ I i II klasy toksyczności” zastępuje się wyrazami „ bardzo toksycznych i toksycznych”,

b) w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) w placówkach handlowych, w których prowadzona jest sprzedaż żywności.”,

24) w art. 30 ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza corocznie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie prowadzonego rejestru wykaz środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, w tym również dopuszczonych do stosowania w strefach ochronnych źródeł i ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody, z określeniem ich producenta, zawartości substancji biologicznie czynnej, klasyfikacji w zakresie toksyczności dla ludzi, jeżeli jest określona oraz terminu ważności zezwolenia.”,

25) art.32 otrzymuje brzmienie:

“Art. 32. 1. Posiadacze są obowiązani do prowadzenia ewidencji wykonywanych zabiegów środkami ochrony roślin, która powinna obejmować rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, powierzchnie, na których wykonano zabiegi, terminy ich wykonywania oraz nazwy zastosowanych środków ochrony roślin i ich dawki.

2. Ewidencja, o której mowa w ust.1, powinna być przechowywana przez okres co najmniej czterech lat od dnia zabiegu.

3. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi w drodze rozporządzenia dopuszczalne poziomy pozostałości dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin w glebie, powietrzu, wodach gruntowych i powierzchniowych (płynących i stojących).”

26) w art. 34 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„ 3) wprowadzić lub rozszerzyć zakres monitoringu środków ochrony roślin i ich pozostałości na terenie województwa lub jego części.”

27) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabiegi w zakresie stosowania środków ochrony roślin mogą być wykonywane tylko przez osoby przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione w drodze decyzji przez wojewódzkiego inspektora i posiadające dokument potwierdzający ukończenie szkolenia.

28) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36.1. Sprzęt, o którym mowa w art. 35, obejmujący opryskiwacze polowe lub sadownicze, ciągnikowe i samobieżne, powinien być badany na koszt ich posiadacza przez wyspecjalizowane jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia wymagania warunkujące uznanie sprzętu, o którym mowa w ust. 1, za sprawny technicznie, szczegółowe zasady badań tego sprzętu, wymagania jakie powinny spełniać wyspecjalizowane jednostki organizacyjne ubiegające się o upoważnienie do badania sprzętu oraz stawki opłat za badania, tak aby zapewnić ochronę zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska.”

29) w art.37:

a) w ust.1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sprzętem naziemnym, jeżeli:

a) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,

b) kierunek wiatru uniemożliwia zniesienie środka na drogę publiczną,

c) miejsce stosowania środka ochrony roślin jest oddalone o co najmniej 5 m od dróg publicznych i o co najmniej 20 m od budynków mieszkalnych i zabudowań inwentarskich, pasiek, plantacji roślin zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, parków narodowych, stanowisk roślin objętych ochroną gatunkową, wód powierzchniowych oraz od

granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej źródeł i ujęć wody, jeżeli wiatr nie wieje w kierunku tych obiektów.”

b) w ust 2 i 3 wyrazy „ pkt 1 lit. b)” zastępuje się wyrazami „ pkt 1 lit. c)”,

c) w ust. 4:

- w pkt 1 wyrazy „ klasy I i II toksyczności” zastępuje się wyrazami „ bardzo toksycznych i toksycznych,

- w pkt 2 wyrazy „ pkt 1 lit. b)” zastępuje się wyrazami „pkt 1 lit. c)”,

30) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 38.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw zdrowia oraz środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wydawania zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu stosowania, a w szczególności:

1) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać wnioski o wydanie zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania,

2) zakres szczegółowej dokumentacji środka ochrony roślin, niezbędnej do przeprowadzenia badań skuteczności działania środka i wydania opinii w sprawie szkodliwości środka dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska,

3) zakres badań mających na celu sprawdzenie skuteczności działania środka i jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia tych badań,

4) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii w sprawie szkodliwości środka dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska,

5) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii w sprawie jakości substancji biologicznie czynnej,

6) zasady klasyfikacji środków ochrony roślin w zakresie toksyczności dla ludzi, pszczoł oraz organizmów wodnych oraz jednostki organizacyjne właściwe do klasyfikacji tych środków,

7) wymagania dotyczące treści etykiet-instrukcji stosowania środków ochrony roślin i opakowań oraz jednostkę organizacyjną upoważnioną do opiniowania tych etykiet,

8) substancje biologicznie czynne, które stanowią szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa powinien kierować się względami bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ewentualnym niekorzystnym wpływem środka ochrony roślin na środowisko.

31) w art. 40:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) świadczenie usług w zakresie pobierania próbek, badań laboratoryjnych, oceny stanu fitosanitarnego roślin oraz szkoleń z zakresu ochrony roślin,

1b) wyznaczanie stref porażenia organizmami szkodliwymi, stref bezpieczeństwa oraz określanie patotypów tych organizmów,”

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) pobieranie próbek środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie w celu dokonania kontroli ich jakości,”

c) pkt. 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ewidencja występowania lub podejrzenie o występowanie organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania oraz ustalenie obszaru gruntów opanowanych przez te organizmy,”

d) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wydawanie zezwoleń na konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin,”

e) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu

„15a) przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa danych dotyczących zużycia środków ochrony roślin,”

32) w art. 41w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jako kierownika wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin wchodzącego w skład zespolonej administracji wojewódzkiej,”

33) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Pracownicy Inspekcji Ochrony Roślin podczas wykonywania czynności służbowych związanych z graniczną kontrolą fitosanitarną są obowiązani do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia określi zasady przydziału, wzory i kolor umundurowania oraz wzór odznaki, a także stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do ich noszenia, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań.”

34) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Wpływy Inspekcji uzyskiwane za świadczenie usług:

1) w zakresie pobierania prób, badań laboratoryjnych oraz oceny stanu fitosanitarnego roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów wykonywanych doraźnie na zlecenie ich posiadaczy,

2) szkoleń

- są środkami specjalnymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155 poz. 1014, z 1999r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110 ,poz. 1255 oraz z 2000r. Nr 6, poz. 69 i Nr 12, poz. 136) są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym.

2. Usługi świadczone przez Inspekcję nie mogą być sprzeczne z jej ustawową działalnością.

3. Środkami specjalnymi dysponuje Główny Inspektor Ochrony Roślin oraz wojewódzcy inspektorzy ochrony roślin zgodnie z rocznym planem finansowanym obejmującym przychody i wydatki środków specjalnych.

4. Środki specjalne mogą być przeznaczone na pokrycie kosztów wykonywanych usług, a następnie w szczególności na:

1) pokrycie kosztów bieżących działalności laboratoriów,

2) zakupy sprzętu i wyposażenia laboratoryjnego,

3) finansowanie badań i upowszechnianie wiedzy z zakresu ochrony roślin,

4) dofinansowanie wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych pracowników Inspekcji.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, mając na względzie rzeczywiste koszty świadczonych usług, wynikające ze zużycia materiałów i stopnia ich pracochłonności.”

35) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“ 1. Kto:

1) uniemożliwia lub utrudnia Inspekcji wykonywanie czynności urzędowych,

2) wbrew obowiązkowi nie zawiadamia miejscowo właściwego organu Inspekcji lub organu gminy o występowaniu lub podejrzeniu występowania określonych organizmów szkodliwych

(art.3 ust. 2 pkt 1),

- 3) wbrew obowiązkowi nie zwalcza organizmów szkodliwych o szczególnej szkodliwości (art. 3 ust. 2 pkt 2),
- 4) wprowadza na polski obszar celny zabronione rośliny, produkty roślinne, przedmioty lub organizmy szkodliwe (art.8 ust.1),
- 5) przeladowuje na terenie kraju przewożone rośliny i produkty roślinne, nie zawiadamiając o tym wojewódzkiego inspektora (art.10 ust.2),
- 6) produkuje lub sprowadza z zagranicy określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty lub prowadzi nimi obrót bez dopełnienia obowiązków związanych z rejestracją (art. 13a ust.1 i 2),
- 7) wprowadza do obrotu rośliny, produkty roślinne i przedmioty nie zaopatrzone w paszport, o którym mowa w art.13 f ust.2,
- 8) wprowadza do strefy chronionej lub przemieszcza wewnątrz strefy chronionej zabronione organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty (art.13 h ust. 3 pkt 2-4)",
- 9) bez wymaganego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu i stosowania lub wbrew jego warunkom wprowadza do obrotu lub stosuje środki ochrony roślin (art.14 ust. 2),
- 10) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny zawierający środki ochrony roślin nie dopuszczone do obrotu i stosowania (art.14 ust.3),
- 11) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny w opakowaniach nie odpowiadających warunkom, o których mowa w art.21 ust.4,
- 12) bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom prowadzi obrót lub konfekcjonowanie środków ochrony roślin (art.23 ust.1),
- 13) wbrew obowiązkowi nie prowadzi ewidencji nabywców środków ochrony roślin, zaliczanych do bardzo toksycznych i toksycznych dla ludzi (art.26 ust.2),
- 14) podaje informacje o środkach ochrony roślin w formie mogącej wprowadzić w błąd co do właściwości tych środków lub sposobu ich stosowania (art.27 ust.1 pkt 2),
- 15) stosuje środki ochrony roślin w sposób niezgodny z etykietą - instrukcją stosowania lub z obowiązującymi zasadami ich stosowania (art.29 oraz art.37),
- 16) stosuje na roślinach uprawnych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych i rezerwatów przyrody niedozwolone środki ochrony roślin (art.30 ust.1 i 2),
- 17) stosuje materiał siewny zawierający środki ochrony roślin do innych celów niż siew lub sadzenie (art.30 ust.3),
- 18) stosując środki ochrony roślin nie przestrzega okresów karencji lub okresów prewencji (art. 31),

19) nie prowadzi ewidencji wykonywanych zabiegów zwalczania organizmów szkodliwych (art.32),

20) stosuje środki ochrony roślin lub uprawia rośliny wbrew zakazom, ograniczeniom lub warunkom określonym przez wojewodę (art.34),

21) wykonuje zabiegi środkami ochrony roślin bez wymaganego świadectwa ukończenia szkolenia (art.35 ust.2),

22) stosuje środki ochrony roślin sprzętem niesprawnym technicznie (art.35 ust.1) i uchyla się od obowiązku przeprowadzania technicznego badania tego sprzętu (art.36),

23) nie usuwa zagrożeń powstających w wyniku zastosowania środków ochrony roślin metodami do tego właściwymi

- podlega karze aresztu albo grzywnie. ”,

b) skreśla się ust. 2

c) w ust. 3 wyrazy „ i 2” skreśla się.

Art.2.Środki ochrony roślin należy zaklasyfikować w zakresie toksyczności, zgodnie z art.20 w brzmieniu nadanym art.1 pkt 19, w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art.3. W razie określenia przez ministra właściwego spraw rolnictwa na podstawie art. 3a szczegółowych zasad zapobiegania szerzeniu się określonych organizmów szkodliwych o szczególnej szkodliwości pozostają w mocy decyzje wojewódzkich inspektorów wydane odnośnie tych organizmów na podstawie art. 3 ust 3 ustawy.

Art. 4. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych do tego dnia decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 12 lipca 1995r. o ochronie roślin uprawnych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art.6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001r.

UZASADNIENIE

W związku z pracami nad przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej zaistniała konieczność przystosowania polskiego prawodawstwa do regulacji prawnych Unii Europejskiej. Wśród aktów prawnych wymagających przystosowania znalazła się również Ustawa z dnia 12 lipca 1995r. o ochronie roślin uprawnych - pomimo, że obecnie obowiązująca ustawa uwzględnia wiele elementów znajdujących się w aktach prawnych Unii.

Konieczność zapewnienia przez Polskę, po integracji z UE, bezpieczeństwa fitosanitarnego wspólnego rynku, wymaga przyjęcia i wprowadzenia norm prawnych oraz rozwiązań systemowych z tego zakresu.

Dotyczy to:

- 1) opracowania urzędowej procedury zwalczania i zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania - o szczególnej szkodliwości,
- 2) prowadzenia rejestracji producentów i importerów roślin i produktów roślinnych,
- 3) wprowadzenia paszportów roślin,
- 4) tworzenia stref chronionych.

Potrzeba uszczegółowienia przepisów dot. ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi wynika między innymi z Dyrektywy Rady 77/93 EWG dot. działań w celu zapobieżenia zawleczeniu na teren Wspólnoty organizmów szkodliwych oraz zapobieżeniu rozprzestrzenianiu się tych organizmów w obrębie Wspólnoty, z Dyrektywy Rady 93/85 EWG dot. zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka, Dyrektywy Rady 69/464 EWG w sprawie zwalczania raka ziemniaka, Dyrektywy Rady 69/465 EWG w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego.

Polskie przepisy fitosanitarne nie odbiegają od międzynarodowych standardów ochrony roślin przyjętych przez Międzynarodową Konwencję Ochrony Roślin FAO oraz przez Europejsko - Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin EPPO, są ponadto zgodne z Porozumieniem w sprawie Stosowania Środków Sanitarnych i Fitosanitarnych Światowej Organizacji Handlu (SPS WTO).

Minister właściwy do spraw rolnictwa został upoważniony (art.3a) do określenia szczegółowych sposobów zwalczania organizmów o szczególnej szkodliwości, których konieczność zwalczania wynika z zobowiązań międzynarodowych lub których występowanie

może przyczynić się do znacznego lub całkowitego zniszczenia roślin, albo uniemożliwienia uprawy roślin na gruncie zarażonym. **Projekt rozporządzenia jest dołączony do projektu ustawy.**

W przypadku nie zwalczania organizmów o szczególnej szkodliwości przez ich posiadaczy, ustawa (art. 50 ust. 1 pkt 3) wprowadza odpowiedzialność karną.

Obowiązek rejestracji producentów i importerów określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów (rozdział 3a) wynika z Dyrektywy Komisji 92/90/EWG ustanawiającej obowiązki producentów i importerów roślinnych lub innych obiektów i ustanawiającej szczegóły rejestracji dla ich producentów oraz Dyrektywy Komisji 93/50/EWG dotyczącej pewnych roślin nie zamieszczonych w Załączniku V Część A Dyrektywy Rady 77/93/EWG, których producenci lub miejsca przechowywania, ośrodki dystrybucji w strefach produkcji takich roślin powinny być zamieszczone w urzędowym rejestrze producentów. Regulacje dotyczące rejestracji producentów i importerów wprowadzone zostały w art. 13a. W artykule 13b określone zostały obowiązki producentów i importerów ubiegających się o rejestrację oraz informacje, jakie dane powinien zawierać wniosek o wpisanie ich do rejestru producentów. Art. 13c i art. 13d mówią kiedy przedsiębiorca może być wpisany lub skreślony z rejestru producentów oraz jego obowiązkach.

Artykuł 13 e upoważnia Ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia wykazu roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, których posiadacze i importerzy powinni być zarejestrowani. **Projekt rozporządzenia dołączony do ustawy zawiera załącznik nr 1, który jest wykazem roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których producenci i prowadzący obrót powinni być zarejestrowani. Wykaz ten jest zgodny z Załącznikiem nr VA Dyrektywy Rady 77/93/EWG.**

Art. 13f wprowadza zapisy dotyczące paszportów roślin, które wystawiane są przez wojewódzkiego inspektora po przeprowadzeniu kontroli stwierdzającej, że rośliny, produkty roślinne i przedmioty nie są porażone organizmami szkodliwymi.

Paszporty roślin obowiązujące w obrocie handlowym wewnątrz Unii wynikają z Dyrektywy Rady 77/93/EWG dotyczącej działań w celu zapobieżenia zawleczeniu na teren Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz zapobieżeniu rozprzestrzeniania się tych organizmów w obrębie Wspólnoty oraz Dyrektywy Komisji 92/105/EWG ustalającej stopień ujednoczenia paszportów roślin stosowanych w odniesieniu

do przewozu pewnych roślin, produktów roślinnych lub innych obiektów w obrębie Wspólnoty oraz ustalenie szczegółowych procedur w odniesieniu do wystawiania takich paszportów wraz ze szczegółowymi procedurami tych zmian.

Art. 13 g daje delegacje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do określenia szczegółowych zasad wystawiania paszportów roślin w drodze rozporządzenia. Rozporządzenie w tej sprawie jest dołączone do projektu ustawy.

Art. 13h daje delegację ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem do spraw środowiska możliwość tworzenia strefy chronionej dla zabezpieczenia określonego obszaru przed przenikaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów szkodliwych. Szczegółowe zasady badań , kontroli, przemieszczania i wprowadzania roślin i produktów roślinnych do strefy chronionej zostaną określone w rozporządzeniu o tworzeniu strefy chronionej, jeżeli zajdzie potrzeba utworzenia takiej strefy.

Zapisy dotyczące stref chronionych zawiera Dyrektywa Rady 77/93/EWG dotycząca działań w celu zapobieżenia zawleczenia na teren Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz zapobieżeniu rozprzestrzeniania się tych organizmów w obrębie Wspólnoty, Dyrektywa Komisji 92/70/EWG ustanawiająca szczegółowe zasady przeprowadzania badań dla celów uznania w obrębie Unii stref chronionych, Dyrektywa Komisji 92/76/EWG dotycząca zatwierdzania w obrębie Unii stref chronionych narażonych na szczególne zagrożenie dla zdrowotności roślin, Dyrektywa Komisji 93/106/EWG poprawiająca Dyrektywę Komisji 92/76/EWG dotyczącą zatwierdzania w obrębie Unii stref chronionych narażonych na szczególne zagrożenie dla zdrowotności roślin oraz Dyrektywa Komisji 93/51/EWG ustanawiająca zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z tej strefy oraz przemieszczanych w obrębie strefy chronionej.

Sprawy rejestracji środków ochrony roślin reguluje Dyrektywa Rady 91/414/EEC wraz z kolejnymi uzupełnieniami i aneksami. **Przepisy ustawy uwzględniają art. 4 w/w Dyrektywy, co zostało zapisane w art. 14 ustawy z dnia 12 lipca 1995r. o ochronie roślin uprawnych i rozszerzone w art. 15 do 18 projektu omawianej ustawy.**

Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do stosowania i obrotu, wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa po zasięgnięciu opinii Komisji do Spraw Rejestracji Środków Ochrony Roślin (art. 15). Komisja będzie niezależnym, składającym się z wysokiej

klasy specjalistów zespołem, opiniującym zasadność propozycji dopuszczenia do obrotu i stosowania środków ochrony roślin, na podstawie wyników badań przeprowadzonych w jednostkach upoważnionych do ich wykonywania. **Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz środowiska określi jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia badań w celu sprawdzenia skuteczności działania środka, kierując się względami bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ewentualnym niekorzystnym wpływem środka ochrony roślin na środowisko. Zapisy te są zgodne z art. 22 Dyrektywy 91/414/EWG.**

Cofnięcie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania następuje w razie nieprzestrzegania zawartych w nim warunków, stwierdzenia nieprzydatności środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem lub ujawnienia nieznanymi dotychczas udokumentowanych okoliczności dotyczących szkodliwego działania środka ochrony roślin dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska (art. 18).

Na podstawie art. 17 zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydawane będą na okres 10 lat jeżeli zawiera on substancję biologicznie czynną wchodzącą w skład innych już dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin oraz na okres 3 lat jeżeli środek zawiera substancję biologicznie czynną, która nie wchodzi w skład dotąd dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin. **Określenie „substancja biologicznie czynna” w projekcie ustawy odpowiada określeniu „substancja aktywna” w dyrektywie nr 91/414 EWG.**

„Wielki Słownik Angielsko-Polski” Jana Stanisławskiego wydany przez Państwowe Wydawnictwo „Wiedza Powszechna” wyjaśnia hasło „active” w pierwszym jego znaczeniu jako „czynny”.

Z powyższych sformułowań zawartych zarówno w ustawie o ochronie roślin uprawnych, jak i w Wielkim Słowniku Angielsko-Polskim wynika jednoznacznie, że używane określenie „substancja biologicznie czynna” jako odpowiednik określenia angielskiego „active substance” używanego w wymienionej dyrektywie jest prawidłowe i nie ma potrzeby jego zmiany z obowiązującej .

Zobowiązującej ustawy wynika, że środki ochrony roślin rejestrowane są na terenie całego kraju, lecz art. 30 ogranicza ich stosowanie w strefach ochronnych źródeł,

ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk i otulin parków narodowych zgodnie z art. 2 pkt. 11 Dyrektywy 91/414/EWG.

W art. 17a wprowadzono wymóg prowadzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa Rejestru Środków Ochrony Roślin-dokumentu, w którym zebrane będą najważniejsze dane dotyczące środków ochrony roślin oraz wprowadzono możliwość rozszerzenia zakresu rejestracji środka już zarejestrowanego na wniosek społeczno-zawodowych organizacji rolniczych po uzyskaniu przez nich zgody producenta i przeprowadzeniu badań. Dotyczy to zwłaszcza rozszerzenia zakresu stosowania środka na gatunki uprawiane na małych powierzchniach (zioła, niektóre gatunki warzyw), którego rejestracją wnioskodawca nie jest zainteresowany. Koszt przeprowadzania badań będzie ponosiła wnioskująca jednostka organizacyjna (ust.6).

W art.19 wprowadza się zapis:

“Po upływie ważności decyzji o dopuszczeniu środka ochrony roślin do obrotu i stosowania środek ten może być w obrocie do czasu upływu okresu ważności środka, lecz nie dłużej niż 1 rok od dnia upływu terminu ważności decyzji.”

Pozostawienie pewnego czasu na zagospodarowanie środków, których decyzja zezwolenia na dopuszczenie do obrotu i stosowania utraciła ważność, lecz okres ważności tych środków jeszcze nie upłynął, zapobiegnie powstawaniu i gromadzeniu się odpadów.

W art. 20 ust.1 wprowadza się zmianę klasyfikacji środków ochrony roślin, odstąpiono od zapisu: „ I,II,IIIi IV” klasa toksyczności, w miejsce, których używa się odpowiednio: „ bardzo toksyczny, toksyczny i szkodliwy oraz pozostałe”. Wynika to z dyrektywy 78/631/EC Unii Europejskiej jak również zakazu używania w Unii Europejskiej w odniesieniu do środków ochrony roślin określenia “nieškodliwe”.

Art. 32 wprowadza obowiązek prowadzenia przez posiadaczy ewidencji wszystkich wykonywanych zabiegów środkami ochrony roślin i zachowania jej przez okres czterech lat (daje to możliwość ustalenia zastosowanej substancji biologicznie czynnej w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zmian w środowisku), art. 40 pkt 15a zobowiązuje Inspekcję Ochrony Roślin do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa danych dotyczących zużycia środków ochrony roślin

Konieczność prowadzenia ewidencji zużycia środków ochrony roślin wynika z przynależności Polski do międzynarodowych organizacji: Konwencja d/s Ochrony Wód Morza Bałtyckiego HELCOM, OECD oraz wiąże się z przyszłym wstąpieniem do Unii Europejskiej. Uzyskane

dane będą wykorzystywane w ochronie środowiska, ochronie konsumenta, ochronie wykonawców zabiegów, ochronie wód, kształtowaniu polityki rejestracyjnej środków ochrony roślin, uzasadnianiu celowości ograniczania wykonywania pewnych zabiegów oraz ich optymalizacji. Statystyka zużycia środków ma znaczenie priorytetowe przyczyniając się między innymi do ograniczania zagrożeń wynikających ze stosowania środków ochrony roślin.

Ponadto uszczegółowiono zapis art. 47 dot. munduru z odznaką dla pracowników Inspekcji Ochrony Roślin. Zasady przydziału, wzory i kolor umundurowania oraz osoby uprawnione do noszenia munduru określi minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia.

Wprowadzenie zapisów ustawy spowoduje skutki finansowe z tytułu:

- 1) powołania i funkcjonowania Komisji d/s Rejestracji
Środków Ochrony Roślin - ok. 35 tys. zł,
- 2) zatrudnienie pracownika do obsługi Komisji - ok. 25 tys. zł
- 3) stworzenie systemu rejestracji producentów roślin i importerów:
 - zatrudnienie 16 osób - 400 tys. zł
 - zakup sprzętu komputerowego (16 zestawów)
wraz z oprogramowaniem - 200 tys. zł
 - szkolenie dla pracowników Inspekcji Ochrony Roślin
i producentów roślin - 25 tys. zł

Skutki dla budżetu Państwa związane z wejściem w życie ustawy wynoszą 45 tys. zł w 2000r. oraz 640 tys. zł w 2001r.

Skutki w 2000r. będą sfinansowane ze środków budżetowych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi przewidzianych w ustawie budżetowej na 2000r. Pozostałe natomiast środki będą uwzględnione w projekcie budżetu na 2001r.

Szacuje się, że dla pełnej realizacji postanowień ustawy w zakresie prowadzenia badań diagnostycznych organizmów szkodliwych, podlegających obowiązkowi zwalczania, co wynika z dostosowania przepisów fitosanitarnych do prawa unijnego (Dyrektywa 77/93 EWG), niezbędne byłoby wydatkowanie od 2002r. corocznie około 1300 tys. zł środków budżetowych.

Opracowano

w Departamencie Produkcji Rolniczej MRiRW

Uzgodniono pod względem formalno-prawnym

z Biurem Prawnym MRiRW

Akceptował:

Artur Balazs

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
p o **SEKRETARZA**
Pawła Sameckiego
Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. PS / 1288 / 2000 / DHP-im

Warszawa, 11.09.2000

Pan
Artur Balazs
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin uprawnych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Pawła Sameckiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin uprawnych (pismo nr RM-10-42-00), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana nowelizacja ustawy ma na celu określenie zasad i warunków urzędowej procedury zwalczania i zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych, podlegających obowiązkowi zwalczania, rejestracji producentów i importerów, paszportów roślin i stref chronionych.
- II. W prawie wspólnotowym wyżej wymienione zagadnienia są przedmiotem regulacji następujących aktów prawnych:
 - Dyrektywy Rady 69/464/EWG z 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaka (Dz. Urz. WE Nr L 323, 24.12.1969),
 - Dyrektywy Rady 69/465/EWG z 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania mątwiaka ziemniaczanego (Dz. Urz. WE Nr L 323, 24.12.1969),

- Dyrektywy Rady 93/85/EWG z 4 października 1969 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE Nr L 259, 18.10.1983),
- Dyrektywy Rady 77/93/EWG z 21 grudnia 1976 r. dotyczącej środków ochronnych przeciwko wprowadzaniu na obszar państw członkowskich szkodliwych organizmów roślinnych lub produktów roślinnych (Dz. Urz. WE Nr L 26, 31.01.1977),
- Dyrektywy Komisji 93/50/EWG z 24 czerwca 1993 r. dotyczącej pewnych roślin niezamieszczonych z Załączniku V Części A Dyrektywy Rady 77/93/EWG, których producenci lub miejsca przechowywania, ośrodki dystrybucji w strefach produkcji takich roślin powinny być zamieszczone w rejestrze urzędowym (Dz. Urz. WE Nr L 205, 17.08.1993),
- Dyrektywy Komisji 92/90/EWG z 3 listopada 1992 r. ustanawiającej obowiązki producentów i importerów roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów i szczegóły rejestracji ich producentów (Dz. Urz. WE Nr L 344, 26.11.1992),
- Dyrektywy Rady 92/105/EWG z 3 grudnia 1992 r. ustanawiającej stopień ujednoczenia paszportów roślinnych używanych w obrocie niektórymi roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami wewnątrz Wspólnot oraz ustanawiające szczegółowe procedury związane z wydawaniem takich paszportów roślinnych a także warunki i szczegółowe postępowanie przy ich wymianie (Dz. Urz. WE Nr L 4, 8.01.1993),
- Dyrektywy Rady 91/414/EWG z 15 lipca 1991 r. dotyczącej środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE Nr L 230, 19.08.1991),
- Dyrektywy Komisji 93/51/EWG z 24 czerwca 1993 r. ustanawiającej zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną oraz zasady przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z oraz przemieszczanych w obrębie takiej strefy chronioncej (Dz. Urz. WE Nr L 205, 17.08.1993),
- Rozporządzenia Komisji (EWG) Nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania pierwszego etapu programu pracy przywołanego w Artykule 8(2) Dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania na rynek produktów ochrony roślin (Dz. Urz. WE Nr L 366, 15.12.1992), znowelizowanego rozporządzeniem nr 491/95 z 3 marca 1995 r. (Dz. Urz. Nr L 49/50, 4.03.1995) oraz rozporządzeniem nr 199/97 z 27 czerwca 1997 r. (Dz. Urz. Nr L 170/19, 28.06.1997).

- Dyrektywy Komisji 92/70/EWG z 30 lipca 1992 r. ustanawiającej szczegółowe zasady przeprowadzania badań dla celów uznania w obrębie Unii stref chronionych (Dz. Urz. WE Nr L 250, 29.08.1992),
- Dyrektywy Komisji 92/76/EWG z 6 października 1992 r. dotyczącej zatwierdzenia w obrębie Unii stref chronionych narażonych na szczególne zagrożenie dla zdrowotności roślin (Dz. Urz. WE Nr L 305, 21.10.1992),
- Dyrektywy Komisji 93/106/WE z 29 listopada 1993 r. poprawiającej Dyrektywę 92/76/EWG dotyczącą zatwierdzenia w obrębie Unii stref chronionych narażonych na szczególne zagrożenie dla zdrowotności roślin (Dz. Urz. WE Nr L 298, 3.12.1993)

III Dyrektywy Rady nr 69/464/EWG, 69/465/EWG oraz 93/85/EWG określają minimalne działania jakie mają zostać podjęte w obrębie państw członkowskich w celu zwalczania i zapobieżenia rozprzestrzenianiu się: raka ziemniaka, mątwiaka ziemniaczanego oraz bakteriozy pierścieniowej ziemniaka. Dyrektywy te służą równoczesnemu i metodycznemu zwalczaniu organizmów szkodliwych na terenie całej Wspólnoty, gdyż osobne zabiegi podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie miałyby tylko ograniczony skutek.

Przedłożony projekt ustawy w art. 3a zawiera delegację do wydania, przez Ministra właściwego do spraw rolnictwa, rozporządzenia, które określi szczegółowe sposoby zwalczania oraz zasady zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością, których konieczność zwalczania wynika ze zobowiązań międzynarodowych lub których występowanie może:

- przyczynić się do znacznego lub całkowitego zniszczenia roślin lub produktów roślinnych,
- uniemożliwić uprawy roślin na gruncie zarazyonym.

Zatem niemożliwa jest ostateczna ocena w zakresie implementacji dyrektyw nr 69/464/EWG, 69/465/EWG oraz 93/85/EWG do prawa polskiego, gdyż ta zależy od treści aktu wykonawczego, wydanego na podstawie art. 3a projektu ustawy.

IV. Dyrektywy Komisji nr: 92/90/EWG oraz 93/50/EWG dotyczą obowiązku rejestracji producentów i importerów określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w celu przeprowadzania kontroli, w najodpowiedniejszym do tego miejscu – miejscu produkcji. Zgodnie z dyrektywami, mając na uwadze możliwość produkcji roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które nie są zasiedlone lub porażone przez organizmy szkodliwe oraz mając na uwadze odpowiedni monitoring takiej

produkcji prowadzony przez państwa członkowskie, konieczne jest ustanowienie liczniejszych przepisów dotyczących sporządzania list producentów lub innych osób, których zamieszczenie w urzędowym rejestrze jest wymagane, jak również pewne szczegółowe – i w tej mierze jednolite – obowiązki, którym powinni podlegać producenci roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

Dyrektywa Komisji 92/90/EWG nakłada na państwa członkowskie obowiązek utworzenia rejestrów urzędowych i zastosowania odpowiedniej procedury rejestracji. Dyrektywa zawiera wytyczne dotyczące konieczności sprawdzania informacji podanych na formularzu wniosku, zapewnienia odpowiedniej identyfikacji zarejestrowanego, poprawiania lub wymieniania listy w określonych sytuacjach, podejmowania koniecznych działań w przypadku nie spełniania obowiązków przez zarejestrowanego. Państwo członkowskie, poprzez stworzenie odpowiednich przepisów, powinno również zapewnić, że zgodnie z procedurą rejestracyjną, zostaną spełnione przez zarejestrowanego określone w dyrektywie obowiązki.

Dyrektywa Komisji 93/50/EWG dotyczy konieczności zamieszczenia w rejestrze urzędowym producentów, miejsc przechowywania, ośrodków dystrybucji w strefach produkcji, produktów, które nie zostały zamieszczone w Załączniku V Części A Dyrektywy Rady 77/93/EWG.

Przedłożony projekt ustawy wprowadza postanowienia w.w. dyrektyw w rozdziale 3a. I tak, w art. 13a zamieszczono przepisy dotyczące rejestracji producentów i importerów; w art. 13 b określone zostały obowiązki producentów i importerów ubiegających się o rejestrację oraz informacje, jakie dane powinien zawierać wniosek o wpisanie ich do rejestru producentów. Art. 13c i 13d stanowią warunki wpisania lub skreślenia przedsiębiorcy z rejestru producentów oraz określają jego obowiązki. Z kolei w art. 13e zawarto delegację do określenia przez Ministra właściwego do spraw rolnictwa wykazu roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, których posiadacze i importerzy powinni być zarejestrowani.

Z analizy porównawczej wymienionych w powyższym akapicie aktów prawnych wynika, iż przepisy projektowanej ustawy zasadniczo pozwalają na spełnienie wymagań stawianych przez dyrektywy 92/90/EWG oraz 93/50/EWG. **W celu kompleksowej oceny, niezbędne jest jednakże zweryfikowanie projektu wykazu roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, których posiadacze i importerzy powinni być zarejestrowani. Wskazane wydaje się również doprecyzowanie**

niektórych obowiązków nałożonych na producentów np. zgodnie z art. 4 Dyrektywy Komisji 92/90/EWG państwa członkowskie powinny zapewnić spełnienie obowiązków nałożonych na producentów w art. 2 dyrektywy, przez okresowe sprawdzanie przynajmniej raz w roku rejestrów i związanych z tym dokumentów. **Chociaż opiniowany projekt ustawy przewiduje przeprowadzanie czynności kontrolnych, nie daje on jednak pewności spełnienia wymienionego wymogu.**

V. W prawie Unii Europejskiej występuje zasada obowiązkowego stosowania paszportów roślin w obrocie handlowym. Wynika ona z postanowień Dyrektywy Rady 77/93/EWG oraz Dyrektywy Komisji 92/105/EWG. Stosowanie przyjętego systemu zdrowotności roślin wewnątrz Wspólnoty, jako obszaru bez granic wewnętrznych, zmusza do kontroli zdrowotności potencjalnie ryzykownych produktów przed ich przemieszczaniem się wewnątrz Wspólnoty. Jeżeli wynik kontroli jest zadowalający, zamiast certyfikatu fitosanitarnego używanego w handlu międzynarodowym, dołącza się do roślin, do ich opakowania lub pojazdu transportującego je, stosowany paszport roślinny, w celu zapewnienia swobodnego przewozu wewnątrz Wspólnoty lub w tych jej częściach, w których jest ważny.

Dyrektywa Rady 77/93/EWG określa środki fitosanitarne w celu zapobiegania przenikaniu na teren Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz zapobiegania rozprzestrzenianiu tych organizmów w obrębie Wspólnoty. Zawiera wykazy organizmów kwarantannowych i wymagania fitosanitarne. W art. 2 podpunktu pierwszego w.w. dyrektywy dotyczy paszportu roślinnego

Dyrektywa Komisji 92/105/EWG obliuguje państwa członkowskie do spełnienia wymienionych w art.1 ust. 2 warunków, niezbędnych do zapewnienia ważności paszportu roślinnego. Paszporty roślinne powinny być produkowane, drukowane i następnie przechowywane albo bezpośrednio przez odpowiednie organa urzędowe albo pod ich kontrolą. Dyrektywa bardzo szczegółowo określa wymogi stawiane organowi urzędowemu odpowiedzialnemu za paszporty roślin.

Opiniowany projekt ustawy wprowadza ogólne przepisy dotyczące paszportów roślin w art. 13f (konieczność zaopatrzenia w paszport; wystawiania go przez wojewódzkiego inspektora, po przeprowadzeniu kontroli; wymienienia sytuacji, kiedy wystawiany jest paszport zastępczy) odsyłając w kwestiach szczegółowych (art. 13g) do rozporządzenia Ministra właściwego do spraw rolnictwa. **Zatem ostateczna ocena w zakresie implementacji dyrektyw 77/93/EWG oraz 92/105/EWG do prawa**

polskiego, uzależniona jest od treści aktu wykonawczego, wydanego na podstawie art. 13g projektu ustawy.

Kolejną ważną kwestią wymagającą omówienia jest tworzenie i funkcjonowanie stref chronionych. Zagadnienia dotyczące stref chronionych w Unii Europejskiej regulowane są Dyrektywą Rady 77/93/EWG, Dyrektywą Komisji 92/70/EWG, Dyrektywą Komisji 92/76/EWG, Dyrektywą Komisji 93/106/EWG poprawiającą Dyrektywę Komisji 92/76/EWG oraz Dyrektywą Komisji 93/51/EWG.

Dyrektywa Rady 77/93/EWG ustanawia w obrębie Wspólnoty strefy chronione wolne od określonych organizmów szkodliwych. Zgodnie z jej postanowieniami „strefy chronione” narażone na szczególne zagrożenia dla zdrowotności roślin mogą być zdefiniowane i skutkiem tego może być dopuszczona specjalna ochrona na warunkach nie kolidujących z rynkiem wewnętrznym.

Kraje członkowskie mogą wnioskować o uznanie jako strefy chronionej w szczególności, takiej strefy, w której jeden lub więcej organizmów szkodliwych wymienionych w Dyrektywie Rady 77/93/EWG, zadomowionych w jednym lub więcej miejsc terytorium Unii, nie jest w tej strefie endemiczny lub zadomowiony, pomimo warunków sprzyjających jego zadomowieniu. W tym drugim przypadku zatwierdzenie strefy chronionej powinno być oparte na wynikach odpowiednich badań (uwzględniających opinie naukowe i obliczenia statystyczne), które dowiodłyby zasadności zatwierdzenia takiej strefy.

Dyrektywa Komisji 92/70/EWG wymienia warunki, które państwo członkowskie, ubiegające się o zatwierdzenie strefy chronionej musi spełnić. Wymaga m.in. ustanowienia urzędowego programu działania oraz określa sposób jego realizacji udziela również instrukcji przeprowadzania przez państwo członkowskie badań w odnośnej strefie, ich metodologii etc.

Dyrektywa Komisji 92/76/EWG dotyczy zatwierdzenia w obrębie Unii stref chronionych narażonych na szczególne zagrożenie dla zdrowotności roślin. W załączniku do niniejszej dyrektywy wymienione zostały strefy uznane za chronione. Załącznik ten został następnie poprawiony Dyrektywą Komisji 93/106/WE.

Dyrektywa Komisji 93/51/EWG ustanawia zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną oraz zasady przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

pochodzących z oraz przemieszczanych w obrębie strefy chronionej. Wymienia warunki jakie powinny zagwarantować państwa członkowskie, podczas przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wymienionych z Załączniku V, części A, rozdziału II Dyrektywy 77/93/EWG, pochodzących spoza strefy chronionej ustanowionej dla wspomnianych roślin, w odniesieniu do jednego lub większej liczby organizmów szkodliwych, stosownie do art. 2 wymienionej Dyrektywy 77/93/EWG.

Przedłożony do zaopiniowania projekt ustawy wprowadza zasady tworzenia stref chronionych w art. 13h. Zgodnie z tym przepisem strefę chronioną tworzy się w celu zabezpieczenia określonego obszaru przed przenikaniem i rozprzestrzenianiem się określonych organizmów szkodliwych. Utworzenie strefy powinny uzasadniać szczegółowe badania biologii organizmu szkodliwego i warunki środowiska naturalnego danego obszaru oraz brak występowania określonego organizmu szkodliwego na tym obszarze.

Przedłożony projekt ustawy nie wprowadza jednakże warunków wymaganych przez Dyrektywę 92/70/EWG w celu zatwierdzenia strefy chronionej, nie określa również instrukcji przeprowadzania badań w odnośnej strefie, ich metodologii, nie wymaga ustanowienia urzędowego programu działania i sposobu jego realizacji. Brak jest również postanowień odnośnie zasad przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną oraz zasad przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z oraz przemieszczanych w obrębie strefy chronionej.

- VI. Dyrektywa Rady 91/414/EWG wraz z kolejnymi uzupełnieniami i aneksami to podstawowa dyrektywa określająca zasady wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin. Z uwagi na fakt, iż środki ochrony roślin niosą ze sobą ryzyko i zagrożenie dla ludzi, zwierząt i środowiska, w większości państw członkowskich wydawane były przepisy dotyczące rejestracji środków ochrony roślin. Powołana dyrektywa miała na celu zlikwidowanie różnic między przepisami poszczególnych państw, gdyż stanowiły one bariery handlowe, nie tylko dla środków ochrony roślin, ale również i dla produktów roślinnych i oddziaływały bezpośrednio na tworzenie i funkcjonowanie Wspólnego Rynku. Z tego też względu niezwykle istotne stało się ujednolicenie odpowiednich przepisów państw członkowskich. Dyrektywa Rady 91/414/EWG wprowadza jednakowe przepisy dotyczące rejestracji środków ochrony

roślin i postępowania rejestracyjnego. Dyrektywa zawiera wytyczne dotyczące rejestracji, wprowadzania do obrotu, stosowania i kontroli środków ochrony roślin w postaci preparatów handlowych, jak również wprowadzania do obrotu i kontroli substancji aktywnych. Zgodnie z art. 3 dyrektywy państwa członkowskie powinny nakazać, aby na ich terenie mogły być wprowadzone do obrotu lub stosowane tylko te środki ochrony roślin, które zostały zarejestrowane na podstawie wytycznych. Powinny wymagać także, aby środki ochrony roślin były stosowane właściwie. Dyrektywa określa m.in.: szczegółowe wymogi dotyczące wydawania, sprawdzania i pozbawiania rejestracji środków ochrony roślin, danych dotyczących niebezpiecznego wpływu, zgłaszania rejestracji, wzajemnego uznania rejestracji, wymiany informacji, ochrony i poufności danych, pakowania i etykietowania środków ochrony roślin, postępowania kontrolnego, przeprowadzania badań i eksperymentów.

Opiniowany projekt ustawy w art. 15 wprowadza postanowienia dotyczące wydania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania. Na podstawie art. 17, zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydawane będą na okres 10 lat, jeżeli zawiera on substancję biologicznie czynną wchodzącą w skład innych już dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin oraz na okres 3 lat, jeżeli środek zawiera substancję biologicznie czynną, która nie wchodzi w skład dotąd dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin.

Zgodnie z art. 17a Minister właściwy do spraw rolnictwa ma obowiązek prowadzenia Rejestru Środków Ochrony Roślin, w którym zebrane będą najważniejsze dane dotyczące środków ochrony roślin oraz wprowadzono możliwość rozszerzenia zakresu rejestracji środka już zarejestrowanego na wniosek społeczno-zawodowych organizacji rolniczych po uzyskaniu przez nich zgody producenta i przeprowadzeniu badań. Art. 19 zawiera przepis, zgodnie z którym po upływie ważności decyzji o dopuszczeniu środka ochrony roślin do obrotu i stosowania środek ten może być w obrocie do czasu upływu okresu ważności środka, lecz nie dłużej niż 1 rok od dnia upływu terminu ważności decyzji.

Porównując przedłożony projekt rozporządzenia z przepisami Dyrektywy Rady 91/414/EWG, należy stwierdzić, iż częściowo spełnia on wymagania stawiane przez dyrektywę np.: w zakresie wyboru kompetentnego urzędu dokonującego rejestracji czy postanowienia, iż rejestracja będzie dokonywana na okres maksymalnej długości

dziesięciu lat. Pragnę jednak zwrócić uwagę na fakt, że opiniowany projekt w sposób raczej pobieżny reguluje wiele kwestii, które bardzo precyzyjnie i obszernie potraktowane zostały w dyrektywie, a których uwzględnienie byłoby zasadne z punktu widzenia pełnej realizacji postanowień omawianej dyrektywy, tj.:

- w opiniowanym projekcie brakuje szczegółowych wymagań dotyczących rejestracji, które zawiera art. 4 dyrektywy,
- zgodnie z art. 2 pkt 11 dyrektywy zezwolenia mogą być wydawane na obszar całego kraju lub jego części (projekt ustawy nie precyzuje do jakiego obszaru odnoszą się zezwolenia);
- brak jest w projekcie ustawy określenia szczegółowych zdarzeń, w przypadku zajścia których cofa się rejestrację;
- zgodnie z art. 22 dyrektywy nie jest możliwe prowadzenie testów lub eksperymentów w celach badawczych, bez zebrania - w każdym przypadku - danych, umożliwiających ocenę ewentualnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko.

Pragnę ponadto wskazać na rozbieżności dotyczące użycia sformułowania „substancja biologicznie czynna” w projekcie ustawy i „substancja aktywna” w dyrektywie nr 91/414/EWG.

VII. Niezależnie od uwag poczynionych w poprzedzających punktach niniejszej opinii, pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt opiniowanej ustawy nie zawiera postanowień sprzecznych z dyrektywami w objętym nowelizacją zakresie. Przedłożony projekt wprowadza bardzo istotne z punktu widzenia dostosowania prawa polskiego do prawa Unii Europejskiej przepisy dotyczące

- rejestracji producentów i dystrybutorów roślin oraz produktów roślinnych, a także wystawiania paszportów roślin;
- tworzenia i funkcjonowania stref chronionych.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na stosunkowo ogólnikowe potraktowanie w projekcie ustawy wielu, bardzo szczegółowo uregulowanych zagadnień w prawie wspólnotowym. Projekt zawiera szereg delegacji ustawowych dla Ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzeń wykonawczych określających np. szczegółowe sposoby zwalczania oraz zasady zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych o szczególnym znaczeniu gospodarczym, a w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw środowiska, wykaz organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania, wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz

organizmów szkodliwych, których przywóz jest zabroniony, wzory świadectw fitosanitarnych i terminów ich wystawiania. Wydanie rozporządzeń na podstawie delegacji przewidzianych w przedmiotowym projekcie ustawy, pozwoli częściowo uwzględnić szczegółową problematykę, objętą w.w. dyrektywami.

VIII. Przy omawianiu przedłożonego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin uprawnych, kwestią wymagającą zasygnalizowania jest wyższy od przyjętego w Unii Europejskiej poziom ochrony fitosanitarnej. Dotyczy to w szczególności wykazu organizmów szkodliwych, podlegających obowiązkowi zwalczania, zakresu przedmiotowego towarów podlegających kontroli fitosanitarnej oraz przepisów dotyczących zwalczania raka ziemniaka – w Polsce mogą być zarejestrowane i uprawiane wyłącznie ziemniaki odmian rakoodpornych.

Z uwagi na powyższe, zgodność projektowanej ustawy z prawem Unii Europejskiej należy ponadto oceniać co do jej zgodności z przepisami dotyczącymi swobodnego przepływu towarów. Artykuł 28 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) stanowi, że „zakazane są między Państwami Członkowskimi ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie inne środki wywierające podobny skutek”. Artykuł 29 TWE ustanawia analogiczny zakaz odnośnie ograniczeń w wywozie. Prawo wspólnotowe nie określa jednak, co należy rozumieć pod pojęciem „środka wywierającego podobny skutek”. Rodzaje tych środków są identyfikowane i aktualizowane w praktyce orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. W orzeczeniu *Dassonville* (Sprawa Nr 8/74, Zbiór Orzecznictwa ETS, 1974, str. 837) Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, iż „środkiem o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego w imporcie jest każda regulacja handlowa Państw Członkowskich, która może bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie przeszkodzić w handlu wewnątrzspółnotowym”. W sprawie *Cassis de Dijon* (Sprawa Nr 120/78, Zbiór Orzecznictwa ETS 1979, str. 649) Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, iż „w razie braku harmonizacji prawa środki o równoważnych skutkach, zakazane przepisami art 28 TWE, obejmują przeszkody swobodnego przepływu towarów, jeśli są one konsekwencją stosowania przepisów ustanawiających wymagania, które towary takie muszą spełniać, a które to wymagania stawiane są dla towarów z innych państw członkowskich, w których towary takie są zgodnie z prawem wytwarzane i sprzedawane, nawet jeśli przepisy ustanawiające takie wymagania stosuje się

bez rozróżnienia w odniesieniu do wszystkich produktów (tj. bez względu na pochodzenie towaru), chyba że ich zastosowanie można uzasadnić celem interesu publicznego, mającym pierwszeństwo w stosunku do zasady swobodnego przepływu towarów." Stanowisko to zostało potwierdzone w sprawie *Keck* (Sprawy połączone: C-267/91 i C-268/91). Trybunał Sprawiedliwości dokonał zasadniczego rozróżnienia środków prawa krajowego o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego - w zależności od charakteru handlowego regulacji - na te, które dotyczą samego towaru oraz na te, które dotyczą sposobów jego sprzedaży. Środki pierwszego rodzaju stanowią naruszenie art. 28 TWE i mieszczą się w pojęciu środków równoważnych ograniczeniom ilościowym, nawet jeśli stosowane są bez względu na pochodzenie towaru, chyba że pojawią się względy interesu ogólnego, które przeważają nad wartością swobodnego przepływu towarów. Na tle tych orzeczeń Komisja wydała Komunikat (Dz. Urz. WE C 256/2), w którym po raz pierwszy została sformułowana zasada wzajemnego uznawania przez państwa ich regulacji prawnych, w tym między innymi, w przedmiocie dopuszczenia do obrotu towarów - „Każdy towar importowany z innego Państwa Członkowskiego musi co do zasady być dopuszczony do obrotu w importującym Państwie Członkowskim, jeżeli był wytworzony z zachowaniem wymogów prawa tzn. zgodnie z regułami, procesami produkcyjnymi, jakie są zwyczajowo i tradycyjnie przyjęte w kraju eksportu oraz został dopuszczony do obrotu na rynku tego kraju”.

Ponadto, określając pojęcie środka wywierającego podobny skutek jak ograniczenia ilościowe, należy wziąć pod uwagę Dyrektywę Komisji 70/50/EWG z 22 grudnia 1969 r. w sprawie zniesienia środków o skutku ekwiwalentnym do ograniczeń ilościowych w imporcie nie przewidzianych przez inne przepisy wydane na mocy Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. WE L 13, 19.01.1970). Do środków o skutku ekwiwalentnym do ograniczeń ilościowych w imporcie zaliczono również środki związane z dystrybucją, które są stosowane zarówno do produktów krajowych jak i do sprowadzanych, jeśli restryktywny wpływ tych środków na swobodny przepływ towarów wykracza poza skutki właściwe dla reguł wymiany. Ma to miejsce w szczególności, jeśli restryktywny wpływ na swobodny przepływ towarów jest nieproporcjonalny do celu tych środków lub te same cele mogą być osiągnięte przez inne środki, stanowiące mniejszą przeszkodę w wymianie.

Klauzula interesu publicznego została sformułowana w art. 30 TWE. Państwa Członkowskie mogą ustanowić zakaz lub ograniczenia przywozu, wywozu lub tranzytu towarów, które uzasadnione są względami moralności publicznej, porządku

publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, ochroną zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin, ochroną majątku narodowego posiadającego wartość artystyczną, historyczną lub archeologiczną lub też ochroną własności przemysłowej i handlowej, jak również ochronę środowiska naturalnego lub środowiska pracy. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości klauzula interesu publicznego nie może być interpretowana rozszerzająco. Art. 30 TWE musi więc podlegać interpretacji zawężającej. Dozwolone są więc tylko takie krajowe środki prawne, które znajdują uzasadnienie w ochronie przynajmniej jednego z wyliczonych dóbr. Wyliczenie to nie podlega rozrzerzeniu. Oznacza to zakaz wykorzystywania w innych celach. (por. orzeczenie w sprawie Regina, Sprawa Nr 34/79). Cele te zaś mają charakter pozaekonomiczny (por. Orzeczenie Komisja p. Włochom, Sprawa nr 95/81).

W świetle powyższych uregulowań należy stwierdzić, iż ustanowienie w prawie polskim wyższej ochrony fitosanitarnej może być uznane za sprzeczne z zasadą swobodnego przepływu towarów określoną w art. 28 TWE i sprecyzowaną poprzez orzecznictwo ETS. Wyższa ochrona fitosanitarna może być uznana jako środek zbyt daleko idący, który należy uznać - w świetle orzeczeń ETS - za środek wywierający podobny skutek do ograniczeń ilościowych, o którym mowa w art. 28 TWE.

IX. Należy podkreślić, iż z uwagi na niezwykle krótki termin przeznaczony na zaopiniowanie przedłożonej wersji projektu ustawy pod kątem jego zgodności z prawem Unii Europejskiej, w powyższej opinii poruszone zostały kwestie najistotniejsze. W ciągu dalszych prac legislacyjnych nad projektem analizą zostaną objęte pozostałe kwestie wymagające oceny co do ich zgodności z prawem UE.

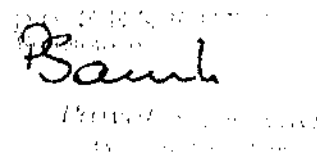
X. Zgodnie z Narodowym Programem Przygotowania do Członkostwa, za jeden z celów -w zakresie Priorytetu 3.4.1. dotyczącego wdrażania prawa Wspólnoty w zakresie ochrony roślin - uznano konieczne zmiany legislacyjne w tej dziedzinie tj. znowelizowanie ustawy o ochronie roślin uprawnych oraz wydanie do niej aktów wykonawczych. **Nowelizacja ustawy przewidziana została na rok 1999.**

Kwestie dotyczące wdrożenia omawianych dyrektyw należą ponadto do materii stanowiska negocjacyjnego w obszarze „Rolnictwo”. Zgodnie z brzmieniem punktu 5 2 3 w.w. stanowiska, Polska zamierza dostosować swoje przepisy fitosanitarne do

prawa Unii Europejskiej, w okresie do dnia akcesji. Zgodnie z harmonogramem implementacji przepisów Unii Europejskiej nowelizacja ustawy o ochronie roślin uprawnych przewidziana jest na okres – 1999/2000.

- XI. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż przedłożony projekt ustawy zbliża ustawodawstwo polskie do kompleksowej regulacji wspólnotowej w zakresie ochrony roślin uprawnych. W konsekwencji powyższego stwierdzenia należy uznać projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin uprawnych, za zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag poczynionych w punktach III, IV, V, VI i VIII niniejszej opinii.

Z poważaniem,

Bronisław Geremek
Przewodniczący Rady Ministrów

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

z dnia

w sprawie rejestracji przedsiębiorców produkujących określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty lub prowadzących nimi obrót oraz wystawiania paszportów roślin.

Na podstawie art. 13e i 13g pkt 1 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych Dz. U. z 1999 r. Nr 66 poz. 751 i Nr 101 poz. 1178 oraz z)

zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których producenci lub podmioty prowadzące nimi obrót podlegają rejestracji, stanowiący załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

§ 2.

Złożenie wniosku przez przedsiębiorcę o rejestrację powinno nastąpić najpóźniej w terminie 7 dni przed rozpoczęciem produkcji albo wprowadzeniem do obrotu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

§ 3.

1. Paszport powinien być wystawiony nie wcześniej niż 7 dni przed dniem przewozu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

2. Wniosek o wystawienie paszportu powinien być złożony najpóźniej 2 dni przed planowanym przewozem roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

3. Paszportem zaopatruje się daną partię przewożonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W razie przewozu bulw ziemniaka (*Solanum tuberosum*) przeznaczonych do sadzenia, paszportem zaopatruje się każde opakowanie jednostkowe wchodzące w skład partii roślin.

§ 4.

Ustala się wzory paszportów, roślin stanowiące załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....

Wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których producenci i prowadzący obrót powinni być zarejestrowani

1. Rośliny przeznaczone do sadzenia oprócz nasion z rodzajów i gatunków: *Amelanchier* Med., *Chaenomeles* Lindl., *Cotoneaster* Ehrh., *Crataegus* L., *Cydonia* Mill., *Eriobotrya* Lindl., *Malus* Mill., *Mespilus* L., *Prunus* L., *Pyracantha* Roem., *Pyrus* L., *Sorbus* L., oprócz *Sorbus intermedia* (Ehrh.) Pers., *Stranvaesia* Lindl.
2. Rośliny *Beta vulgaris* L. przeznaczone do sadzenia, oprócz nasion.
3. Bulwy z gatunku *Solanum tuberosum* L. i ich mieszańce, przeznaczone do sadzenia.
4. Rośliny *Vitis* L. oprócz owoców i nasion.
5. Drewno, które:
 - a) zostało uzyskane w całości lub częściowo z jednego z następujących gatunków
 - *Castanea* Mill., za wyjątkiem drewna okorowanego,
 - *Platanus* L., włącznie z drewnem, które nie zachowało swej naturalnej, kragłej powierzchni;
 - b) spełnia jeden z następujących warunków:
 - drewno na opał w postaci kłód, okraglaków, gałęzi i faszyny lub w podobnej postaci,
 - drewno w formie wiórów i zrębków,
 - odpady i zrzynki drzewne, nie zgrupowane w formie kłód, brykietów, granulatów lub w podobnej postaci,

- drewno nieobrobione, pozbawione lub nie pozbawione kory albo bielu lub ociosane z grubsza, za wyjątkiem drewna poddanego konserwacji za pomocą farby, barwnika, krezotolu lub innych środków ochrony drewna oraz drewna pozyskanego z gatunków iglastych, dębu (*Quercus* spp.) i buka (*Fagus* spp.),
- słupy: pale, paliki i kołki z drewna, zaostrome lecz nie przetarte podłużnie, oprócz pozyskanych z gatunków iglastych,
- drewniane podkłady kolejowe i tramwajowe (poprzecznice), nie impregnowane,
- drewno przetarte lub przerabane podłużnie, skrawane warstwowo lub korowane, nie strugane, piaskowane lub połączone palcowo, o grubości przekraczającej 6 mm, w szczególności belki, bale, części składowe belki oprócz drewna iglastego, drewna tropikalnego, drewna dębu (*Quercus* spp.) lub buka (*Fagus* spp.).

6. Rośliny, produkty roślinne i przedmioty wyprodukowane w miejscu wyraźnie oddzielnym od produkcji innych roślin, produktów i przedmiotów, z wyjątkiem tych, które są przeznaczone dla konsumentów.

a) rośliny przeznaczone do sadzenia oprócz nasion z rodzajów i gatunków: *Abies* Mill., *Allium porrum* L., *Apium graveolens* L., *Argyranthemum* spp., *Aronia* L., *Begonia* L. i mieszańce, *Brassica* L., *Capsicum annum* L., *Castanea* Mill., *Cupressus* L., *Cucumis* spp., *Dendranthemum* (DC) Des Moul., *Dianthus* L. i mieszańce, *Fragaria* L., *Gerbera* Cass., *Impatiens* L., *Larix* Mill., *Leucanthemum* L., *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karsten ex Farw., *Nicotiana tabacum* L., *Pelargonium* l'Herit ex Ait., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Platanus* L., *Populus* L., *Prunus* L., *Pseudotsuga* Carr., *Quercus* L., *Ribes* L., *Rubus* L., *Tanacetum* L., *Tsuga* Carr., *Verbena* L.

b) rośliny *Solanaceae* oprócz wymienionych w punkcie 3, za wyjątkiem nasion.

c) ukorzenione rośliny *Araceae*, *Marantaceae*, *Strelitziaceae*.

- d) przeznaczone do sadzenia nasiona i cebule *Allium ascalonicum* L., *Allium cepa* L., *Allium schoenoprasum* L., *Crocus* L., *Gladiolus* Tourn. ex L., *Hyacinthus* L., *Iris* L., *Tigridia* Juss., *Tulipa* L.
- e) nasiona *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karst. ex Farw., *Hordeum vulgare* L., *Medicago sativa* L., *Trifolium* spp., *Triticum* L., *Vicia faba* L., *Zea mays* L.
- f) cebule i bulwocebule *Begonia* L. i mieszańce, *Camassia* Lindl., *Chionodoxa* Boiss., *Galanthus* L., *Galtonia candicans* (Baker) Decne, *Ismene* Herbert, *Muscari* Miller, *Narcissus* L., *Ornithogalum* L., *Puschkinia* Adams, *Scilla* L., główki *Allium sativum* L.

Wzory paszportów roślin

Paszport roślin

RZECZPOSPOLITA POLSKA
INSPEKCJA OCHRONY ROŚLIN

PASZPORT ROŚLIN

numer paszportu.....

numer rejestracyjny przedsiębiorcy

numer partii towaru

produkt

(nazwa botaniczna rośliny)

wielkość partii

SC.....

*(nazwa strefy chronionej, jeśli miejsce przeznaczenia
znajduje się w granicach strefy chronionej)*

kraj pochodzenia

*(nazwa kraju pochodzenia w przypadku roślin,
produktów roślinnych i przedmiotów
pochodzących spoza terytorium RP)*

Paszport zastępczy roślin

RZECZPOSPOLITA POLSKA
INSPEKCJA OCHRONY ROŚLIN

PASZPORT ZASTĘPCZY ROŚLIN

numer paszportu zastępczego.....

numer rejestracyjny przedsiębiorcy

numer partii towaru

produkt

(nazwa botaniczna rośliny)

wielkość partii

SC.....

*(nazwa strefy chronionej, jeśli
miejsce przeznaczenia znajduje się
w granicach strefy chronionej)*

PR

*(numer paszportu,
który został zastąpiony
paszportem zastępczym)*

kraj pochodzenia

*(nazwa kraju pochodzenia w przypadku roślin,
produktów roślinnych i przedmiotów
pochodzących spoza terytorium RP)*

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy o ochronie roślin uprawnych zawiera regulacje prawne upoważniające Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do ustanowienia zasad rejestracji przedsiębiorców produkujących określone rośliny i produkty roślinne lub prowadzących nimi obrót.

Proponowane w tym względzie rozwiązania zostały przygotowane z uwzględnieniem przyjętego w 1993 r. przez Radę Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej programu działań dostosowawczych polskiego systemu prawnego do wymagań Układu Europejskiego.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia w sprawie rejestracji przedsiębiorców produkujących określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty lub prowadzących nimi obrót oraz wystawiania paszportów roślin są zgodne z dyrektywą Komisji 92/90/EEC z dnia 3 listopada 1992 roku w sprawie obowiązku rejestracji producentów, dystrybutorów i importerów roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz dyrektywą Komisji 93/50/EEC z dnia 24 czerwca 1993 roku zmieniającą załącznik V A dyrektywy Rady 77/93/EEC dotyczący roślin, których producenci, dystrybutorzy i importerzy podlegają rejestracji.

Przyjęte rozwiązania zakładają rejestrację producentów, ich odpowiedzialność za zdrowotność upraw, oraz stały nadzór inspekcji nad produkcją i obrotem wewnątrz wspólnego rynku. System ten gwarantuje zwiększenie skuteczności działań zmierzających do zapobiegania rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych. Projekt rozporządzenia ustala ponadto wzór dokumentu zwanego paszportem roślin. Dokument ten poświadcza właściwą zdrowotność roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz daje upoważnienie do wprowadzenia tych towarów do obrotu. Przyjęty wzór paszportu jest zgodny z dyrektywą Komisji 92/105/EEC z dnia 3 grudnia 1992 roku w sprawie ujednoczenia paszportów roślin stosowanych przy przewozie określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w obrębie Wspólnoty oraz szczegółowych zasad wystawiania paszportów roślin, ich zmian oraz szczegółowych procedur tych zmian.

Proponowane rozwiązania stwarzają podstawę prawną do zorganizowania sprawnego systemu wymiany handlowej, gwarantującego właściwą zdrowotność towarów wprowadzanych do obrotu. Pozwala on wyeliminować ewentualne straty jakie mogą ponosić nabywcy roślin wprowadzanych obecnie na rynek wewnętrzny przez producentów krajowych bez stosownych badań fitosanitarnych – obowiązujące rozwiązania prawne nie nakładają bowiem takiego obowiązku.

System ten będąc kompatybilnym z systemem działającym w krajach UE, pozwoli po przyjęciu Polski do tej organizacji na swobodny przepływ towarów do wszystkich jej państw członkowskich, poprzez eliminację, czasochłonnych, stanowiących znaczne utrudnienie, a zarazem kosztownych granicznych kontroli fitosanitarnych.

Przyjęcie rozporządzenia spowoduje skutki finansowe dla budżetu Państwa:

1) zwiększenie wydatków związanych ze stworzeniem systemu rejestracji producentów roślin i importerów:

- zatrudnienie 16 osób	- 400 tys. zł
- zakup sprzętu komputerowego (16 zestawów)	- 200 tys. zł
- szkolenie dla pracowników Inspekcji Ochrony Roślin i producentów roślin	- 25 tys. zł

z ogólnych wydatków 625 tys. zł, przewiduje się wydatkowanie kwoty 45 tys. zł w 2000 roku oraz 580 tys. zł w 2001 roku,

2) oraz zwiększenie dochodów budżetu z tytułu wpływów za wystawianie paszportów roślin.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia

w sprawie zwalczania oraz zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych
ziemniaka charakteryzujących się szczególną szkodliwością.

Na podstawie art. 3a oraz art. 5a ust. 3 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin
uprawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 66 poz. 751 i Nr 101 poz. 1178 oraz z), zarządza
się, co następuje :

Rozdział I
Przepisy ogólne

§ 1

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe sposoby zwalczania oraz zasady zapobiegania szerzeniu się *Synchytrium endobioticum* - raka ziemniaka, *Globodera rostochiensis* - mątwika ziemniaczanego, *Globodera pallida* - mątwika agresywnego, *Clavibacter michiganensis* - bakteriozy pierścieniowej,
- 2) szczegółowe zasady wyznaczania i znoszenia stref porażenia i bezpieczeństwa dla raka ziemniaka.

§ 2

1. Strefę porażenia wyznacza się na gruntach, na których stwierdzono występowanie organizmów szkodliwych o których mowa w § 1 co najmniej na jednej roślinie.
2. W wypadku stwierdzenia porażenia co najmniej jednej bulwy ziemniaka w partii składowanych ziemniaków, strefa porażenia obejmuje grunty z których te ziemniaki pochodzą.

§ 3

Narzędzia, środki transportu, magazyny, opakowania i inne przedmioty, które miały kontakt z porażonymi ziemniakami należy poddać dezynfekcji.

Rozdział II

Synchytrium endobioticum - rak ziemniaka

§ 4

1. Przy wyznaczaniu strefy porażenia określa się rodzaj patotypów raka ziemniaka.
2. Strefę bezpieczeństwa wyznacza się w odległości 300 m. od zewnętrznej granicy strefy porażenia.

§ 5

1. Ziemniaki pochodzące z gruntów zarażonych :

- 1) nie mogą być wprowadzane do obrotu, z wyjątkiem sprzedaży do zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków,
- 2) mogą być wykorzystane w obrębie gospodarstwa po uprzednim uparowaniu (ugotowaniu).

2. Zabrania się :

- 1) używania do sadzenia ziemniaków pochodzących z gruntów zarażonych rakiem ziemniaka,
- 2) wywożenia z gruntów zarażonych rakiem ziemniaka innych płodów rolnych z przylegającą do nich glebą na tereny wolne od tego organizmu szkodliwego.

§ 6

1. W strefie porażenia zabrania się przez okres 15 lat uprawy ziemniaków i innych roślin przeznaczonych do przesadzania na inne grunty lub przechowywania w gruncie.

2. W strefie bezpieczeństwa mogą być uprawiane wyłącznie odmiany odporne na występujący patotyp raka ziemniaka.

§ 7

Strefy porażenia i bezpieczeństwa mogą być zniesione, jeżeli po upływie 15 lat od jej wyznaczenia nie stwierdzono obecności zarodni przetrwalnikowych sprawcy raka ziemniaka - patogena *Synchytrium endobioticum*.

Rozdział III

Globodera rostochiensis - mątwik ziemniaczany, *Globodera pallida* - mątwik agresywny

§ 8

Przy wyznaczaniu strefy porażenia mątwika ziemniaczanego lub mątwika agresywnego określa się ich patotyp.

§ 9

1. W strefie porażenia zabrania się:

- 1) uprawiać ziemniaki i pomidory oraz innych roślin z rodziny psiankowatych przez okres 5 lat od daty stwierdzenia występowania tego szkodnika,
- 2) uprawiać, dołować lub składować innych roślin przeznaczonych do sadzenia na innych gruntach.

2. Zakaz o którym mowa w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy odmian ziemniaka odpornych na występujący patotyp, nie przeznaczonych do sadzenia, jeżeli uprzednio przeprowadzono odkażenie gleby.

§ 10

1. Zabrania się używać do sadzenia ziemniaków zarażonych mątwikiem ziemniaczanym lub mątwikiem agresywnym.
2. Grunty na których uprawiane są ziemniaki sadzeniaki powinny być wolne od cyst z żywą zawartością mątwika ziemniaczanego i mątwika agresywnego - co powinno być potwierdzone świadectwem zdrowotności wojewódzkiego inspektora ochrony roślin, wystawionego najpóźniej na rok przed posadzeniem sadzoniaków.

§ 11

Strefa porażenia może być zniesiona po upływie 5 lat - po sprawdzeniu zasiedlenia gleby przez mątwika ziemniaczanego lub mątwika agresywnego.

Rozdział IV

Clavibacter michiganensis spp. *sepedonicus* - bakterioza pierścieniowa

§ 12

Strefę porażenia bakteriozą pierścieniową wyznacza się na okres 3 lat.

§ 13

1. Zabrania się przemieszczania porażonych ziemniaków, ich odpadów oraz osypanej z nich ziemi poza gospodarstwo rolne.
2. Dopuszcza się wywóz ziemniaków, o których mowa w ust. 1 do zakładu przerobu przemysłowego ziemniaków, jeżeli technologia przerobu gwarantuje zniszczenie czynnika sprawczego choroby.
3. Łęty ziemniaków pochodzące ze strefy porażonej należy zebrać i spalić w tej strefie.

§ 14

1. Zabrania się używać do sadzenia ziemniaków zarażonych bakteriozą pierścieniową.
2. Zdrowotność sadzoniaków ziemniaka o których mowa w ust. 1 powinna być potwierdzona świadectwem zdrowotności wystawionym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin.

§ 15

W strefie porażenia zabrania się uprawy ziemniaków i pomidorów.

Rozdział V

Przepisy końcowe

§ 16

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przedmiotem projektu rozporządzenia jest określenie sposobów zwalczania oraz zasad zapobiegania szerzeniu się organizmów szkodliwych ziemniaka - charakteryzujących się szczególną szkodliwością, jak również określenie obowiązków dla posiadaczy w tym zakresie. Za organizmy szkodliwe uznano: *Synchytrium endobioticum*/ Schilb./Perc) - rak ziemniaka, *Globodera rostochiensis* - mątwik ziemniaczany, *Globodera pallida* - mątwik agresywny, *Clavibacter michiganensis* - bakterioza pierścieniowa.

Uprawa ziemniaka odgrywa istotną rolę w rolnictwie Polski - stanowi 10,3 % ogólnej powierzchni zasiewów. Wprowadzenie szczegółowych przepisów fitosanitarnych dot. ziemniaka oraz ich przestrzeganie, jest podstawowym warunkiem utrzymania zdolności produkcyjnej, jej wzrostu oraz prowadzenia obrotu tak krajowego, jak i międzynarodowego.

Projekt rozporządzenia uwzględnia wymagania międzynarodowych organizacji ochrony roślin, których Polska jest członkiem oraz przyjęty w 1993 r. przez Radę Ministrów Rzeczypospolitej Polski program działań dostosowawczych polski system prawny do wymagań Układu Europejskiego.

Mając na względzie fakt, że podstawowym warunkiem przy zwalczaniu najgroźniejszych organizmów szkodliwych oraz zapobieganiu ich rozprzestrzenianiu się, jest podjęcie wspólnych działań na obszarze całej Wspólnoty (dyrektywa Rady 77/93 EWG), Unia Europejska przyjęła dyrektywy w sprawie zwalczania najgroźniejszych chorób i szkodników ziemniaka:

- Dyrektywa Rady 69/464 EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaka (Dz.U.WE Nr L 323 z 24. 12. 1969 r),
- Dyrektywa Rady 69/465 EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego (Dz. U. WE Nr L 323 z dnia 24 grudnia 1969 r.),
- Dyrektywa Rady 93/85 EWG z dnia 4 października 1993 r. dot. zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. U. WE Nr L 259 z dnia 18 października 1993 r.).

Dyrektywy te określają minimalne działania, jakie muszą być podjęte przez poszczególne państwa członkowskie na ich terenie w celu zwalczania i zapobieżenia rozprzestrzenianiu się w/w chorób i szkodników.

Polska jako kraj stowarzyszony z UE, uznaje za słuszne przyjęte zasady zwalczania organizmów szkodliwych, czego odzwierciedleniem jest projekt przygotowanego rozporządzenia.

Przyjęcie rozporządzenia spowoduje zwiększenie wydatków budżetu Państwa, związanych z prowadzeniem urzędowych badań roślin i gleby na obecność organizmów szkodliwych. Przewiduje się wydatkowanie z budżetu Państwa ok. 1.300 tys. zł corocznie z tytułu prowadzenia badań diagnostycznych organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 10 maja 2000 r.

Cena - 2,82 zł + 22% VAT

